

על אתיקה, קליניקה ופרקטיקה *

ניהול סיכונים מדיקו-לגאלי בשגרה ובעת משבר

סיטואציות מסוימות יכולות להיות **חוקיות אך לא ראויות** (הפסקות הריון? טיפול בסוף החיים? טיפולי "המרה"?). לאורך ההיסטוריה מוכרים מקרים בהם הופרו חוקים שנחשבו לא צודקים, במאמץ לשנותם.

התנהלות מסוימת יכולה להיות **נכונה קלינית אך לא חוקית או לא מוסרית**, למשל לאור סירוב מצד המטופל ומעמדה של האוטונומיה שלו.

טיפול מסוים יכול להיות **חוקי וראוי אך לא פרקטי**, כדוגמת סוגיות הקשורות למשאבים מוגבלים (סל התרופות, מיטות פנויות, תקנים..).

העולם המקצועי מוסדר באמצעות סטנדרטים: קליניים, משפטיים, אתיים ואחרים. לעתים ה"תיאוריה" הפורמלית (המעוגנת בנוהל, בספרות המקצועית או בחוק) אינה תואמת את המצב ב**פרקטיקה** בשטח, ומחייבת קבלת החלטה עניינית שתבוסס על עקרונות "רכים" יותר, כדוגמת היבטי מוסר, או הקוד האתי.

בשגרת העשייה במוסדות הבריאות, יש לשקול ולאזן בין השאלות: **מה חובה לעשות מבחינה חוקית?**

מה נכון מבחינה רפואית קלינית?

מה ראוי מבחינה אתית-מוסרית?

מה ניתן לעשות מבחינה פרקטית?

לדיון שכזה משמעות רבה אף יותר בעתות משבר/ מלחמה (דילמות כמו טיפול בשבויים; קצירת זרע מהמת; תרומת איברים..), כאשר קיימת נטייה ל"הגמשת" סטנדרטים והקצנת עמדות.

* הפוסטר מבוסס על הרצאה וסדנה יישומית פרקטית, העוסקות בדילמות הכרוכות בממשקי רפואה, משפט ואתיקה

איכות ובטיחות הטיפול
מחייבות תרבות של עמידה
בסטנדרטים מקצועיים,
אך מבוססות גם על
כשירות מוסרית וערכים